

at gjøre en lignende Udtalelse ogsaa med Hensyn til de geistlige Embedsmænd.

Radvig: Ved Finantsloven er der bevilget en begrændset Sum til at gjøre Forsøg med i enkelte Aar, men i den nærværende Lov ligger et ganske andet Spørgsmaal. Om faste Gagebestemmelser for et vist Antal givne Embedsmænd er der indført 2 Paragrapher, som fastsætte ikke Lønningen, men Principerne om Lønningsmaaden. Det er i og for sig utilbørligt med Hensyn til Lovgivningens rigtige Gang, men det er endnu utilbørligere, fordi det, hvad der allerede har vist sig ved den ærede Landsthingsmands Udtalelser, er vist, at Landstthinget derved kommer under en Tvang og Indflydelse, som det ikke bør lade sig sætte under. Den ærede Landsthingsmand sagde saaledes, at han kunde have mange Betænkkeligheder, men naar den ene Paragraph blev modificeret noget, vilde han stemme for den, fordi det vilde gjøre ham ondt, at Loven ifølge sit øvrige Indhold ikke kom ud. Det er det Uheldige, at vi af Medlidenshed med Embedsmændene skulle vedtage et Princip, som vi ikke kunne billige eller ikke have prøvet, thi denne Sag har ikke opnaaet den fornødne Prøvelse; vi nødes jo end ogsaa til idag, efterat vi endnu ikke have kunnet læse Folkethingets Forhandlinger ved sidste Behandling af Sagen, at sige vor Mening om et saadant Princip som om Lønningen af de geistlige Embedsmænd. Jeg kan ikke Andet end opfordre til at vise en saadan Anmodning ndtrykkelig fra sig. Jeg kan til Nød finde mig i, som ved Behandlingen af Loven i gaar, at Gängeloven indenfor sit eget Omraade er mindre godt, jeg kan vel sige daarligt og slet affattet, naar der ikke er indblandet uvedkommende Ting, og Regjeringen troer at kunne modtage og bruge det Resultat, som Loven indeholder, og derved troer at kunne fremme

Statens Interesse. Men her er der indblandet det aldeles uvedkommende Ting, der gaar ud paa at binde under den Indflydelse, der her gjør sig gjældende, Rigsdagen i en kommende Tid til visse Principer, det kan jeg aldrig gaar ind paa. Saa faae i Guds Navn Embedsmændene at savne Tillæg.

Formanden: Jeg havde gjerne opsat 1ste Behandling, saavel af dette Lovforslag, som af det Forslag om Lønninger, som blev behandlet i gaar, indtil hvad der ved 3die Behandling var passeret i Folkethinget forelaa trykt; men Landstthinget vil vist erkjende, at dersom disse Lovforslag skulde kunne ventes gennemførte i denne Session, maatte ingen Opfattelse finde Sted.

Bloug: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg har modtaget en Skrivelse fra Lærerne ved den lærde Skole i Horsens, som oprindeligt har været bestemt til Udvalget i Folkethinget, men da Sagen allerede der var tilende, er tilstillet mig, for at Landstthinget kunde gjøre sig bekendt med dens Indhold. Dette er nu imidlertid blevet overflødig, fordi den Forandring, hvorefter Skrivelsen handler, er skeet ved 3die Behandling i Folkethinget.

R e t t e l s e.

Nr. 89, Sp. 1364, Lin. 9 f. o.: „skriftebe“ læs: „skriftevevde“
 Sp. 1368, Lin. 15 og 16 f. o.: Citationstegnene om „for Regnskabsbets Skyld“ og „for Budgettets Skyld“ udgaae.